

[Fyens.dk](#) » [Lokalt](#) » [Kultur](#)

Femstjernet drama inspireret af Utøya: I en frygtsom verden kan alle blive ofre eller drabsmænd

28. april 2018 kl. 06:00

Anmeldelse

"Hændelsen" viser, at en ufølsom og frygtsom verden kan gøre alle til ofre eller drabsmænd.

Det er sjældent, teater får mig til at græde. Men jeg græd flere gange, da jeg så "Hændelsen". Handlingen er barsk: Vi møder præsten og korlederen [Clara](#), der har overlevet et masseskyderi mod sit kor for udsatte sjæle. Hun genoplever hændelsesforløbet og kræver svar. Hvorfor blev en ung mand massemorder? Skal man tilgive hans grusomme handling? Vi møder også drabsmanden, der er smadret af en dystopisk opvækst og et samfund, der ikke levner plads til ham. Med en kabaretagtig fortællestil, der veksler mellem fortættet drama, improøvelser og drømmespil bliver jeg ikke holdt i en følelsesmæssig skuestik. Jeg bliver heller ikke voldført af scenografien, der med sin simple podieopbygning og grå stabelstole ligner min barndoms støvede musiklokale.

Usminket

Måske er det almindeligheden, det usminkede og ufiltrerede, der rammer så hårdt. Dramatikeren David Greigs tekst har karakter af noget hverdagsagtigt og autentisk. Han nævner hverken Utøya eller Columbine High, men løsriver grusomheden fra tid og sted. Værdiladede begreber som fanatisme, ekstremisme og terrorisme erstatter han med det neutrale ord "stamme". Men hvad gør stammen, når den føler sig truet? Den dræber - så drengen dræber.

Midt i virvaret af ubevidst strømmende tanker kommer tårerne, når hjerte sejrer over fornuft. Fordi "Hændelsen" i al sin ukunstlethed kommer tæt på menneskelivet, som det leves af vindere og tabere - af dig og mig. Fordi det lige så godt kunne have været mig, der var ham eller hende.

Livstrappe

Tårerne kommer også, når koret - og der er et nyt hver aften - synger John Brownes hymneagtige finale. Oplevelsen vil ændre karakter alt efter koret, der medvirker. Om det er unge sangere på vej op ad livets trappe eller ældre mennesker med det overblik og den skrøbelighed, det giver at stå øverst på livstrappen. Hver aften vil livsnerven og sangglæden blive holdt op mod bevidstheden om, at vi alle er sårbare eksistenser, som uden varsel kan fratages kærlighed, fremtid og liv.

Vild energi

To stærke skuespilpræstationer - sikkert styret af instruktøren Ramin Gray - topper oplevelsen. Malene Melsens Clara entrer scenen med vild energi og en udstråling som selve solen. Men Clara splintrer, da drabsmanden stjæler hendes sjæl. Clara vil forstå morderen, men frarøvet sin sjæl ender hun måske selv som morder. Youssef Wayne Hvidtfeldt nuancerer rollerne som Claras lesbiske kæreste, morderens far, morderens ven, levebrødspolitikker og psykolog. Men han er først og fremmest drabsmanden, hvis blik trodsigt klæber til publikum. En ung mand besat af at sætte sit aftryk. Han beder ikke om medynk, men øver sig i at gå bersærk, så han kan forsvare sin stamme mod blødhed og fjendtlig indtrængen. "Hændelsen" er moderne, politisk teater, der får os til at se Clara og drabsmanden som lige udsatte ofre i en ufølsom og frygtsom verden.

Af: [Lene Kryger](#)

Kulturredaktør på Fyens Stiftstidende & Fyns Amts Avis fra 2012. Stofområder: scenekunst og klassisk musik. Uddannet journalist fra Danmarks Journalisthøjskole i Aarhus 1992...

[Læs mere](#)